

Угода
між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Болгарія
про оперативне сповіщення про ядерні аварії та співробітництво
в галузі ядерної і радіаційної безпеки

(Угоду затверджено Постановою КМ
N 1308 (1308-2003-п) від 20.08.2003)

Кабінет Міністрів України та Уряд Республіки Болгарія (далі Договірні Сторони),
керуючись бажанням подальшого розвитку та поглиблення партнерських відносин між Україною і Республікою Болгарія,
посилаючись на Конвенцію про оперативне сповіщення про ядерну аварію 1986 року (995_026) (далі іменовану Конвенція МАГАТЕ),
прагнучи до подальшого зміцнення міжнародного співробітництва в галузі ядерної та радіаційної безпеки,
переконані в тому, що широкий обмін інформацією та досвідом в галузі ядерної та радіаційної безпеки буде сприяти безпеці населення двох держав,
домовилися про таке:

Стаття 1

Ця Угода передбачає всебічне взаємне співробітництво у разі виникнення будь-якої аварії, пов'язаної з ядерними установками та ядерною діяльністю, як це визначено у статтях 1 і 3 Конвенції МАГАТЕ (995_026), а також у питаннях забезпечення високого рівня радіаційної безпеки.

Стаття 2

Якщо на території держави однієї з Договірних Сторін на ядерній установці або при здійсненні ядерної діяльності станеться аварія, що призведе чи може призвести до переносу радіоактивних речовин на територію держави іншої Договірної Сторони, то Договірна Сторона, на території держави якої сталася аварія, негайно сповіщає про це іншу Договірну Сторону і передає їй наявну інформацію, відповідно до статті 5 Конвенції МАГАТЕ (995_026), необхідну для мінімізації радіаційних наслідків і прийняття рішення про проведення заходів щодо захисту населення.

Стаття 3

Інформація, що передається Договірними Сторонами у разі ядерних аварій, повинна містити дані про:

- час, місце і вид аварії;
- аварійну ядерну установку чи ядерну діяльність;
- передбачувану чи встановлену причину аварії та прогнозований розвиток подій;
- загальні характеристики радіоактивного викиду, включаючи, по можливості, характер, ймовірну фізичну, хімічну форму та кількість, склад та ефективну висоту радіоактивного викиду;
- існуючі та прогнозовані метеорологічні й гідрологічні умови, що необхідно для прогнозування транскордонного розповсюдження радіоактивних речовин;
- результати моніторингу навколишнього середовища, що

відносяться до транскордонного викиду радіоактивних речовин;
- розпочаті та намічені (планові та позапланові) заходи щодо захисту за межами ушкодженої установки;
- прогноз поведінки радіоактивного викиду з плином часу.

Інформація, зазначена в цій Статті, повинна доповнюватися відповідними оперативними даними згідно з розвитком ситуації до тих пір, поки компетентні органи Договірних Сторін будуть вважати це за необхідне.

Стаття 4

Кожна з Договірних Сторін виконує на території своєї держави програму моніторингу іонізуючого випромінювання та вимірювань вмісту радіонуклідів у повітрі, питній воді, поверхневих водах і ґрунті.

Якщо системи радіаційного моніторингу однієї з Договірних Сторін зареєструють факт погіршення радіаційного стану щодо погоджених параметрів, то така Договірна Сторона негайно сповіщає про це іншу Договірну Сторону і продовжує інформувати її про подальший розвиток ситуації.

Стаття 5

У десятиденний термін після набуття чинності цією Угодою компетентні органи держав Договірних Сторін безпосередньо інформують один одного про контактні номери телефонів і телефаксу пунктів зв'язку, а в подальшому, у разі їхньої зміни, негайно оповіщають про це іншу Договірну Сторону.

Оперативну інформацію, що передається російською мовою, Договірні Сторони будуть одержувати безпосередньо через пункти зв'язку, а саме:

- а) в Україні - Державний комітет ядерного регулювання України,
- б) у Республіці Болгарія - Агентство ядерного регулювання Республіки Болгарія.

Стаття 6

Договірні Сторони обмінюються інформацією, яка має відношення до радіаційної безпеки ядерних установок, що експлуатуються або проектується, споруджуються, вводяться, виводяться або вже виведені з експлуатації на території їхніх держав, а також відповідною інформацією про ядерну діяльність, пов'язану з ризиком радіаційного забруднення навколишнього середовища. Така інформація щорічно поновлюється і доповнюється з урахуванням взаємних домовленостей.

Договірні Сторони оперативно сповіщають одна одну про істотні, з точки зору безпеки, зміни, що стосуються ядерних установок і ядерної діяльності на територіях своїх держав.

Договірні Сторони інформують одна одну про злочини на території своїх держав, об'єктами яких є ядерні матеріали, радіоактивні відходи та інші джерела іонізуючого випромінювання, якщо є підстави вважати, що ці злочини зачіпають інтереси іншої Договірної Сторони.

Сфера застосування частини першої, другої та третьої цієї Статті, а також умови їх виконання визначаються за погодженням між компетентними органами Договірних Сторін, що забезпечують реалізацію цієї Угоди.

Договірна Сторона, що одержує інформацію, надану відповідно до цієї статті, має право запитувати в іншій Договірній Стороні необхідну додаткову інформацію з ядерної та радіаційної безпеки.

Стаття 7

Інформація, що надається, поділяється на дві категорії: конфіденційну і відкриту. Якщо Договірна Сторона, що передає інформацію, вважає її конфіденційною, то вказує іншій Договірній Стороні на конфіденційний характер такої інформації.

Інформація, позначена як конфіденційна, використовується лише в межах відповідних компетентних органів та інших урядових закладів кожної з Договірних Сторін. Компетентні органи Договірних Сторін зобов'язуються не передавати отриману конфіденційну інформацію третій стороні, включаючи міжнародні організації, іноземні держави, громадян і юридичних осіб, без письмової згоди іншої Договірної Сторони.

Інформація, не позначена як конфіденціальна, може використовуватися Договірними Сторонами без обмеження.

Стаття 8

Обмін інформацією в рамках цієї Угоди здійснюється на безоплатній основі. У випадку, коли надання додаткової інформації відповідно до частини п'ятої Статті 6 цієї Угоди пов'язане із значними витратами, такі витрати покриває Договірна Сторона, що запитує додаткову інформацію.

Стаття 9

Договірні Сторони створюють умови і сприяють розвитку науково-технічного співробітництва в галузі ядерної і радіаційної безпеки, включаючи радіаційний моніторинг навколишнього середовища.

Стаття 10

Виконання цієї Угоди забезпечується компетентними органами відповідно до їх домовленостей щодо реалізації зобов'язань, що впливають з неї.

Представники компетентних органів будуть зустрічатися в міру необхідності, але не менше одного разу на рік, для узгодження питань щодо реалізації цієї Угоди і розробки спільних програм забезпечення високого рівня ядерної та радіаційної безпеки. Час, місце і порядок денний таких нарад будуть погоджуватися завчасно.

Компетентними органами, що забезпечують реалізацію цієї Угоди, є:

а) в Україні - Державний комітет ядерного регулювання України,

б) у Республіці Болгарія - Агентство ядерного регулювання Республіки Болгарія.

У разі будь-яких змін, що стосуються компетентних органів чи їхніх пунктів зв'язку, кожна Договірна Сторона негайно сповіщає про це іншу Договірну Сторону по дипломатичних каналах.

Стаття 11

Ця Угода не торкається взаємних прав і зобов'язань Договірних

Сторін щодо інших міжнародних угод, що стосуються предмета цієї Угоди.

Стаття 12

За погодженням між Договірними Сторонами до цієї Угоди можуть вноситися зміни і доповнення, які оформлюються у вигляді Протоколів чи Додаткових угод до цієї Угоди і набувають чинності згідно порядку набуття чинності цієї Угоди.

Стаття 13

У разі виникнення спірних питань, що стосуються тлумачення або застосування цієї Угоди, Договірні Сторони будуть проводити взаємні консультації з метою врегулювання спорів шляхом переговорів.

Стаття 14

Ця Угода укладається на невизначений термін.

Ця Угода набуває чинності з дня одержання по дипломатичним каналам останнього письмового повідомлення Договірної Сторони про завершення виконання внутрішньодержавних процедур, необхідних для набуття чинності цією Угодою.

Кожна з Договірних Сторін може припинити дію цієї Угоди, письмово повідомивши про це іншу Договірну Сторону. У цьому разі Угода припиняє свою дію після закінчення шести місяців з моменту одержання зазначеного повідомлення по дипломатичних каналах.

Стаття 15

Вчинено в м. Київ 31 січня 2003 року у двох примірниках, кожний українською, болгарською та російською мовами, причому всі тексти є автентичними. У разі виникнення розбіжностей при тлумаченні положень цієї Угоди перевага надається тексту російською мовою.

За Кабінет Міністрів
України

За Уряд
Республіки Болгарія